

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacræ
Theologiæ Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv.
Libri Qvinque**

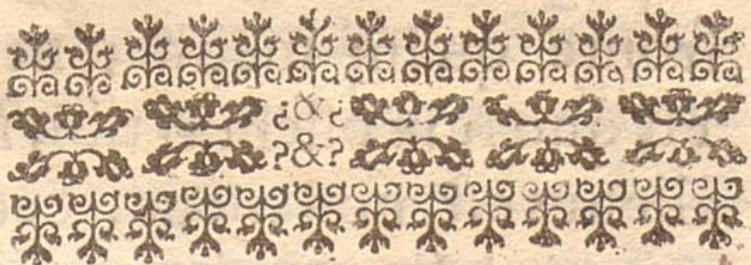
De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Virgilio Malvetio Marchioni Illvstrissimo; Nicolavs Maria Pallavicinvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

VIRGILIO
MALVETIO
MARCHIONI ILLVSTRISSIMO;
NICOLAVS MARIA
PALLAVICINVS.

Fæl.

Vicumq; huius li-
belli titulū leget,
mirabitur fortasse
non quod is tibi inscriptus
sit, sed quod à me tibi in-
scriptus. Sanè nec meus est,
si aliud nomen gerit in-
a 4 fron-

fronte quām meum ; nēc
est quo iure offeram tibi, si
alienus est, non meus. Sed
mirari desinet quicumque
nouerit duos potissimum
esse modos, per quos rerum
dominia comparamus. Al-
ter idemq. nobilior est ip-
farum rerum effectio, alter
inferior earundem inuen-
tio. Nimirum liberalitate
quadam indulgentiaque
naturæ factum est , vt no-
stra fiant quæcumque ope
nostra, industriaq. ponun-
tur apud homines in com-
mercio. Sic qui feram cepit
in sylua, qui gemmam legit
in littore , is feræ domina-
tur.

tur, aut gemmæ. Sfortia.
Pallauicinus harum dispu-
tationum auctor, nondum
eis supremam manum im-
posuerat, cum ad præstan-
tissimum opus euocatus, ut
nosti, quod minoris mo-
menti erat reliquit, magnū
iam quidem, sed adhuc in-
forme. Scilicet prima vriq.
absoluti boni dote prædi-
tum erat, quòd ei nihil addi-
deberet, sed nondum al-
tera quòd nihil demi. Ac
proindè quemadmodū na-
tura arti, hoc est magistra,
discipulæ, perpolienda tra-
dit opera illa, ex quibus ali-
quid mendum est, non.

a s qui-

quibus aliquid addendum,
ut apta sint hominum vſi-
bus, veluti fabro lignum
statuario æs; sic Sfortia, quæ
ipſe magistrum veneror,
commisit hoc opus mihi,
cui multum pretij demen-
do, adderem, breuitatem.
Atque uti natura artifices,
id ſolum præstantes, ut eius
opera humanis vſibus ap-
tent, eorum dominos facit,
ſic harum diſputationum
auctor, ius in me conſimile
tranſtulit, non alio nomine
mihi optabile; niſi quia tu
aderas, in quæ deinceps ego
transferrem. Porro hoc tibi
munus Scriptor ipſe desi-
gnat.

gnauerat. Quod si rebus à
natura acceptis tunc sapiē-
ter vtimur, cum ad eum fi-
nem vtimur, ad quem per
primum artificem, hoc est
naturā designatæ sunt; opti-
mus itidem huius libelli v-
sus est, vt tibi offeratur à
me, cui destinatus fuerat ab
auctore. Et sanè cuinam po-
tius, quam tibi aut ab au-
ctore destinaretur, aut à me
nunc offeratur? Quot ille
vinculis obstrictus tibi sit,
necessitudine, consanguini-
tate, ipsaque in primis in-
genij sapientiæque simili-
tudine, notius est quām vt
hic præster à me narrari.

a 6 Ipse

Ipse verò adeo tibi debedo
quicquid ex me est, vt si id
alteri addixerim, iniustus,
non modo ingratus haberri
possim . Etenim persanctè
assero , si in ciuili phi-
losophia omnino rūdis non
sum, id partim tuæ familia-
ritati, qua me perhumanis-
ter dignatus es, partim au-
reis tuis libellis, hoc est hu-
manæ prudentię breuiarijs,
vnicè debedo. Nec solum tu
mīhi sapientiæ viam quæ
scriptis , quæ alloquijs de-
monstrasti, sed & calcar ad-
didisti validius, quo splen-
didius, laudationes tuas . E-
quidē probe noui, non per

solus dicitur

eas

o
d
,
ri
cè
i-
n
a-
i-
l-
s,
u
ià
e-
d-
E-
er
eas mihi significatum esse
qualem tu me habeas, sed
qualem cupias: hoc tamen
ipsum votum de me tuum
aliquali spe non penitus va-
cuū haud leuis mihi causa
est gloriacionis pariter, atq;
industriæ. Sane fateor, quo-
ties mihi met ipsi super-
biùs blandior, nihil maius
mihi ominor, quām ut hæc
vna de me notitia ad poste-
ros manet; quòd tibi pro-
batus fuerim, & quodin ec-
rum numerq vixerim, qui
tua nō quidem imitari pos-
sint, sed admirari scirent.
Quemadmodum enim pu-
silli ingenij est, quæ non
sum-

summa, suspicere ; sic men-
tis proceritatē probat, cul-
mina quædam humanam
mensuram supergressa , si
non manu , atque opere ;
certè oculis, atque admira-
tione contingere.

I N.